

rudniška četrtnika

glasilo četrtne skupnosti Rudnik, MOL • letnik XXI • številka 2 • november 2024

Nekoč in danes

ISSN 2712-2425

Uvod

Čas beži kot blisk in spet je pred nami sklepna Četrtnika tega leta. To je bilo plodno, navdihujoče, zabavno in ... zdi se, da nas je spet malček bolj povezal v skupnost. Pa naj gre za velike projekte kot so ceste in poti, ki so nas fizično zbližali, do malih del, kot klopi za kratek počitek in klepet z znancem iz sosednje ulice.

Povezuje pa nas tudi skupna preteklost, tokrat smo ji namenili kar obširen del. Naš krajan Bogdan Bradač, rojen leta 1931, je namreč spihal prah s svojih najzgodnejših spominov in z besedami orisal okolje, kjer danes deluje naša četrtna skupnost. Ob prebiranju vas zagotovo zgrabijo nostalgija. A istovetenje z okoljem, kjer bivamo, krepijo tudi dogodki tukaj in zdaj, recimo uspehi naših sokrajanov – pa naj gre za mlado rokometašico, reprezentantko in olimpijko Nino Spreitzer, ki je prve korake k tem velikim športnim uspehom naredila v vsem dobro znani dvorani Krim, do Milene Parteli, ljubiteljske fotografinke, ki je že razstavljala v največji ljubljanski galeriji na prostem, navdih pa našla v pogledih in razgledih, ki jih nudi četrtna skupnost Rudnik.

Tudi nekaj izzivov smo tokrat pripravili za vas. Križanka na koncu revije naj bo za krajšanje časa, razpis za najbolj izviren recept pa priložnost, da pokažete, kako dobro združujete svoje kuharske sposobnosti s poznavanjem tradicij, ki so prisotne v našem okolju.

Le še par tednov nas loči od prižiga lučk in trenutka, ko bomo obrnili še zadnji list v koledarju tega leta. In ko bomo spisali nov seznam obljub za prihodnost. Naj bo na tem seznamu tudi zbirka malih dejanj, ki nas bodo še bolj povežala: potrckajte na sosedova vrata, če ga že dolgo niste videli in mu zaželite lep dan. Popihajte koleno malčku, ki mu je kolo odpovedalo poslušnost. In dvignite pogled od telefonskega ekrana in trgovki, ki vam vsak dan proda svež kruh, izrecite iskren hvala. Skupnost smo ljudje, ki nam je mar za ljudi okoli nas.

Gradnja novega mostu čez Ižico. Foto: Milena Parteli

KAZALO

- 2 UVOD
- 3 ČS RUDNIK V LETU 2024
- 7 IDILIČNO LJUBLJANSKO PREDMESTJE
- 9 UJETI FOTO TRENUTKI
- 11 NEPOZABNA PUSTOLOVŠČINA NA OTOKU MARTINIK
- 13 OKUSI RUDNIŠKE ČETRTE
- 15 NINA SPREITZER-ROKOMETAŠICA
- 16 SKRB ZA OKOLJE
- 17 OSAMLJENOST - SPREMLJEVALKA SODOBNEGA ČASA
- 18 KER JE USTVARJANJE CENEJŠE OD TERAPIJE
- 19 ZIMSKO BRANJE
- 19 KRIŽANKA
- 20 PRIHAJA PRAZNIČNI ČAS

RUDNIŠKO ČETRTRINKO SO ZA VAS PRIPRAVILI

Izdajatelj: Mestna občina Ljubljana, Četrtna skupnost Rudnik, Pot k ribniku 20, 1000 Ljubljana, Tel: 01 428-03-45, Faks: 01 306-12-06, e-pošta: rudniska.cetrtnika@gmail.com, www.rudniskacetrtnika.si
Najdete nas tudi na Facebooku in Instagramu pod Četrtna skupnost Rudnik.

Uredniški odbor: Maruša Penzeš (urednica), Katarina Juvanc Šinkovec, Silvica Erlih, Aliana Moscatello, Robert Okorn, Urška Marzidovšek, Peter Kolenc
Številka izdaje: Letnik XXI, številka 2, november 2024, ISSN 2712-2425
Naklada: 5800 izvodov.

Glasilo prejmejo vsa gospodinjstva v Četrtni skupnosti Rudnik, MOL, brezplačno.

Rudniška četrtnika, glasilo Četrtna skupnosti Rudnik, je vpisana v razvid medijev, ki ga vodi pristojno ministrstvo Republike Slovenije, pod zaporedno številko 779.

Besedila niso lektorirana.

Prelom: Neža Tomori Kontrec

Tisk: Tiskarna PRESENT d.o.o.

Naslovnica: Milena Parteli

Četrtna skupnost Rudnik v letu 2024

Foto: arhiv ČS Rudnik

Tudi letos smo v ČS Rudnik izvedli številne aktivnosti za izboljšanje kakovosti življenja in povezovanje prebivalcev. Iz programa malih del in rednega programa smo nadaljevali z urejanjem zelenih površin, s košnjo. Iz programa malih del smo povečali dostopnost do športnih aktivnosti z novo namiznoteniško mizo na igrišču na Melikovi, ki bo postala nova točka druženja. Uradno otvoritev namiznoteniške mize smo imeli ob Evropskem tednu mobilnosti, ko smo javen prostor za vse povezali z druženjem prebivalcev z našim namiznoteniškim olimpijcem, Bojanom Tokićem.

ETM - druženje ob namiznoteniški mizi na igrišču na Melikovi

V zadnjem letu in še malo smo tudi v ČS Rudnik občutili prometni kaos kot posledico zaprtja cest zaradi izgraditve komunalnega omrežja. Še nekaj časa bomo na cesti morali biti strpni, a nekaj novih cest je že urejenih, prav tako tudi novo križišče Ižanska cesta – Peruzzijska ulica – Črna vas, ki pomeni tudi dokončno ureditev Črnovaške ceste. Kmalu se bomo lahko vsi prepeljali po celotni prenovljeni Ižanski cesti z novim mostom, vseeno pa nas čaka še nekaj novih gradbišč. Vaša podpora in razumevanje sta pomembna, zato ostanimo strpni in potrpežljivi do vseh udeležencev v prometu in seveda tudi do izvajalcev del.

Prometni zastoji in obvozi bodo še nekaj časa naš vsakdan. Gradnja kanalizacije in druge infrastrukture.

Gradnja križišča Ižanska-Peruzzijska-Črna vas

Prenovljen del Ižanske ceste

Poleg komunalne in cestne infrastrukture imamo še eno veliko gradbišče. Ob dvorani Krim se gradi nova enota Vrtca Galjevica, do naslednje jeseni pa bo na drugi strani dvorane, ob šoli, zgrajen tudi nov športni stadion, ta bo v šolskem času namenjen osnovni šoli, popoldan pa tudi vsem ostalim. Zelo blizu pa je tudi začetek gradnje novega četrtnega centra, Centra Barje.

Gradnja nove enote Vrtca Galjevica

Bodoči Center Barje

Priložnosti za druženje in povezovanje med krajanji je bilo letos kar veliko. Trije sejmi so postali stalnica: kolesarski in smučarski sejem na OŠ Oskarja Kovačiča na Dolenjski cesti ter ustvarjalni sejem Ustvarjalni vrt v Botaničnem vrtu.

Ustvarjalni vrt, jesen 2024

ČS Rudnik s krajanji in društvi sodeluje na različnih dogodkih v Ljubljani. Tradicionalno smo z dvema ekipama sodelovali na Tekmovanju četrtnih skupnosti v velikih kanujih. Obe ekipi sta se zagrizeno borili, je pa ekipa Krimovcev po lanskem drugem mestu letos dosegla svojo prvo zmago!

Zmagovalna ekipa Tekmovanja četrtnih skupnosti v velikih kanujih 2024

Drugo uspešno sodelovanje pa je bilo na NLB Ljubljanskem maratonu, kjer se je ob trasi maratona, ki gre čez velik del četrtnske skupnosti, zbralo veliko navijačev, še posebej na dveh uradnih navijaških točkah - pri Oskarju pri dvorani Krim so navijali učenci in otroci iz vrtca, na drugi, pri Botaničnem vrtu, pa so organizacijo prevzeli svetniki ČS in krajanom. Zahvaljujemo se vrtcu, svetnikom in krajanom, ki so poskrbeli, da navijači niso bili lačni in so lahko zares dobro navijali.

Navijaška točka LM-Oskar

Navijaška točka LM-Botanični vrt

Poleg delavnic, dogodkov, čistilnih akcij, prireditev in tekmovanj, ki jih izvajajo naša društva skozi celo leto, program in urniki so objavljeni na spletni strani www.rudni-skacetrinka.si, v zavihku koledar dogodkov. Izpostavljamo tri velike dogodke, ki so zaznamovali poletje in jesen: Otroške barjanske žabarije, Gasilska veselica PGD Ljubljana Barje in Dan ČS Rudnik.

Dan ČS Rudnik

Dan ČS Rudnik

Dan ČS Rudnik

Žabarije so potekale na eno najbolj vročih junijskih sobot, še dobro, da so gasilci poskrbeli za skoraj pravo mlako! Na gasilski veselici mlake ni bilo, je bila pa zabava kot že dolgo ne!

“Mlaka” na Žabarijah

Zaradi gradbišča novega vrtca smo Dan ČS Rudnik letos izvedli na parkirišču dvorane Krim. Čeprav do sobotnega jutra nismo vedeli, če bodo vsi lastniki umaknili vsa vozila, nas je zjutraj pričakalo prazno parkirišče. Zahvaljujemo se vsem, ki so upoštevali našo prošnjo za umik avtomobilov in so tako omogočili, da smo preživeli zares prečudovit, sončen, družaben in aktiven dan! Dan, ki se je začel ob osmih zjutraj s štartom Oskarjevega pohoda čez Golovec in končal s predstavitvijo društev, z nastopi, delavnicami, poligoni, prikazi in animacijami.

Podrobnosti o preteklih dogodkih v ČS Rudnik preberite na [spletni strani Rudniške četrtinke](#), za konec pa se organizatorji, ČS Rudnik, OŠ Oskarja Kovačiča in ZŠD Krim, zahvaljujemo vsem sodelujočim za odlično sodelovanje in dober program. Še posebej pa se v ČS Rudnik zahvaljujemo vsem društvom, zavodom in posameznikom, ki ustvarjate program naše četrtne skupnosti! Saj veste, vi vsi ste skupnost!

Že od leta 2007 v objektih, ki so v upravljanju Službe za lokalno samoupravo MOL, praviloma pa na sedežih četrtnih skupnosti, organiziramo **brezplačne računalniške tečaje za starejše od 55 let**. Na tak način starejšim omogočimo, da se tečaja udeležijo na lokaciji, ki je najbližje njihovem domu. Za informacije o vrstah in terminih tečajev vprašajte v ČS Rudnik.

Obiščite nas v Četrtni skupnosti Rudnik, v pisarni ali na spletu:

pisarna: **Pot k ribniku 20**,
ponedeljek 8.30 do 13.00,
sreda 8.30 do 12.00 in 13.00 do 17.00,
petek 8.30 do 12.00 in po dogovoru
telefon: **01 428 03 45**

e-pošta: mol.rudnik@ljubljana.si
e-pošta za uredniški odbor:
rudniska.cetrinka@gmail.com

spletna stran: www.ljubljana.si
in www.rudniskacetrinka.si

Idilično ljubljansko predmestje

Avtor: Bogdan Bradač

Z željo po ohranitvi zgodovine našega kraja smo začeli zbirati podatke o preteklosti naše četrtne skupnosti. Iz časa, ko te še niso obstajale, bili so le kraji in vasi. Z vašo pomočjo želimo ustvariti arhiv, ki bo pričal o našem skupnem izročilu in ga ohranjal za prihodnje rodove.

Večinoma predstavljam Rudnik v času pred letom 1960. Od tedaj dalje se je kraj močno spreminjal, postopno je postajal spalno predmestje Ljubljane ter z letom 1976 tudi del mesta. Kraj, ki se je nekoč imenoval le Rudnik, je dobil imena ulic, ustanovljena je bila krajevna skupnost Krim-Rudnik, ki je nato precej kasneje postala četrtna skupnost glavnega mesta Ljubljana. Rudnik je postal lepo urejeno spalno naselje z urejeno komunalno infrastrukturo. Na srečo prebivalcev tukaj tudi ni za okolje obremenjujočih dejavnosti in industrije. Prometno je dobro povezan tako z obvoznico kot tudi s centrom mesta. Prebivalci računamo na to, da bo v bližnji prihodnosti dostop do centra mesta možen tudi z železniško povezavo z novim postajališčem.

Splošno ime rudnik povezujemo s kopanjem premoga in rudniškimi rovi v bližini. Vendar rudnik v bližini Ljubljane? Res je bil, sicer v bližini Lavrice pod Golovcem. Prav po tem rudniku naj bi kraj dobil ime.

Rudnik se je razvil ob cesti od Lavrice proti Ljubljani. Dolga predmestna vas je nastajala ob robu Golovca. Na drugi strani so bili travniki in njive, bolj strnjen del je bil le pod cerkvijo Sv. Simona in Juda Tadeja. Ko so se v vas poleg kmetij začeli priseljevati drugi prebivalci (mesar, kovač, mešetar, čevljar, ...), so hišne številke dodajali glede na to, kdaj je bila hiša postavljena. Kljub temu, da je bila vas v vrsti, pa hišne številke niso imele smiselnega reda. Zanimivo je tudi dejstvo, da je bil Rudnik le v predelu med Dolenjsko cesto in Golovcem, na drugi strani ceste so imele hiše naslov Dolenjska cesta.

Na nastanek vasi je pomembno vplivala gradnja dolenjske železnice konec 19. stoletja. Za utrditev nasipov je bilo v pobočju Golovca odprtih kar precej manjših kamnolomov, v katerih so kopali nasipni material. Ti opuščeni kamnolomi so vidni še sedaj, v njih pa so bile kasneje postavljene hiše in manjše kmetije ter tudi t.i. dolga hiša, ki stoji nasproti bencinske črpalke na Rakovniku (sedaj Dolenjska cesta 57a). Nekateri premožni kmetje so po izgradnji železnice na teh opuščenih kamnolomih zgradili tudi hiše z najemniškimi stanovanji.

Rudnik se je začel ob mitnici.

Vabimo vse, ki imate na voljo stare fotografije, dokumente, zgodbe ali kakršnekoli spomine na krajevne dogodke in ljudi, da z nami delite svoje dragocene prispevke. Vaše zgodbe so pomembne, zato nas lahko kontaktirate na mol.rudnik@ljubljana.si

Krajan, gospod Bogdan Bradač, se je odzval na naše povabilo in pripravil obsežno gradivo o zgodovini in življenju na Rudniku nekoč. Tako obsežno, da bomo lahko pripravili nekaj zanimivih prispevkov tudi v prihodnje.

Kot sam avtor pravi, je njegov prikaz življenja na Rudniku lahko subjektiven in zgodovinsko morda netočen. Morda se kakšni podatki razlikujejo od tistih, ki jih poznate vi. Verjamemo, da imamo na iste kraje, dogodke in ljudi lahko drugačne spomine. Zato so nam pomembni tudi vaši spomini, radi bi jih spoznali in predstavili, zato vabljeni, da se nam oglasite.

Mitnica je bila postavljena z namenom pobiranja mitnine ob prehodu v mesto. Mitnino bi morali plačevati vsi, ki so prihajali v mesto s prevoznim sredstvom ali peš, še posebej pa tisti, ki so želeli v mestu trgovati. In prebrisane Dolenjke, ki so v mestu prodajale svoje pridelke, so kmalu ugotovile, da se jim splača stopiti z vlaka na postaji na Rakovniku ter iti proti mestu peš ob železnici, s čimer so se izognile plačilu mitnine.

Od mitnice do križišča z Galjevico in Rakovnikom je bilo le malo hiš. Nasproti mitnice je bila v skupini več hiš restavracija Na Zelenem hribu, ki je imela tudi pivovarno in skladišča. Po 2. svetovni vojni so bili v teh hišah pošta, frizer in tudi knjižnica. Dr. Ivan Oražen je stavbo na zgornji strani (in v kateri je bila glede na slikovno gradivo nekoč tudi gostilna) z oporoko namenil študentkam medicine. V tej stavbi je študentski dom že od leta 1931.

Od t.i. dolge hiše (danes Dolenjska cesta 57a) proti Rudniku je bilo zgrajenih več stanovanjskih hiš. V ozki dolini, ki sega v hrib Golovca, je bila zgrajena Lavričeva tovarna usnja. Po koncu 2. svetovne vojne in nacionalizaciji pa je bila v tej stavbi tovarna Utensilia, ki je proizvajala pripomočke za delovanje tekstilne industrije. Proizvode je prodajala po celi takratni Jugoslaviji in širše. V njej se je zaposlilo tudi veliko prebivalcev Rudnika in Barja. Sedaj ima tu prostore Akademija za likovno umetnost in oblikovanje.

Do križišča s Peruzzijsvo cesto na območju med cesto in železnico skoraj ni bilo hiš. V tem delu so bila le polja in travniki, saj so kmetje tedaj zelo pazili na obdelovalne površine. Hiše, ki so bile tu zgrajene kasneje, so že v začetku dobile naslov Dolenjska cesta.

Od Peruzzijsve ceste dalje teče Dolenjska cesta skozi že tedaj pozidano naselje Rudnik. Cesta je bila nekoč široka približno 6 metrov. Ob njej so bili obcestni jarki in drevored divjih kostanjev. Nato cesta prečka Jesihov graben (pri nekdanji gostilni Jesih) ter pride do predela, ki se imenuje London.

Področje Londona je nastalo na podlagi izkušenj pri gradnji Galjevice. Galjevica je bilo delavsko naselje, kjer so delavci dobili manjšo parcelo. Na njej so zgradili majhno pritlično hišo, ki pa je morala imeti prostor za kozo.

Področje Londona se je zgledovalo po Galjevici, vendar pa parcele niso bile enotne. Bile so različno velike, odvisne od plačilne sposobnosti kupcev. Tako je nastalo naselje brez posebnih načrtov. Posledično pa so bile tudi poti speljane temu primerno. So pa bile v nasprotju z Galjevico te hiše zidane. Ker so bile hiše zgrajene dokaj gosto skupaj, je takratna oblast poskrbela za napeljavo vodovoda in ureditev cestne razsvetljave. To je bilo za tiste čase zelo razkošno, hkrati pa je bil grič ponoči bogato razsvetljen v primerjavi z ostalim delom Rudnika. Domačini so zato

dejali, da ljudje v tem predelu živijo kot v Londonu. Tako se je med lokalnimi prebivalci to ime prijelo in se še vedno uporablja.

Ta predel ima še dodaten zgodovinski pomen. V času okupacije in med 2. svetovno vojno so na križišču ulice (sedaj Gornji Rudnik II) z Dolenjsko cesto sezidali hišo/blok in bunker. S tem je tukaj nastala med Ljubljano in Dolenjsko nova meja z mejnim prehodom oziroma mejnim blokom. Poimenovanje tega dela Dolenjske ceste z »na bloku« je bilo v uporabi še kar nekaj časa po vojni oz. se med domačini občasno uporablja še sedaj. Po uvedbi mestnega avtobusa je bilo tu obračališče avtobusa št. 3. Proga se je šele kasneje podaljšala do današnje končne postaje.

V delu od Rudniškega potoka, pred današnjo stavbo Geaproduct in Semenarne naprej skoraj ni bilo nobenih hiš.

Z Golovca se na Barje stekata še Kovačev graben (pred Petrolovo črpalko) in potok Malenca. Ime bi lahko nakazovalo, da je bil ob potoku v preteklosti kakšen mlin, vendar ga tudi domačini nimajo več v spominu. Malenca, pri nadvozu avtoceste nad Dolenjsko cesto, je južna meja vasi Rudnik. Dolenjska cesta se nato nadaljuje na Lavrico in Škofljico, trasirana je po stari rimski cesti in prav tu, tik pred obročem in ob potoku, so pred desetletji arheologi tudi našli rimske ostanke.

Področje, kjer se razteza naša četrtna skupnost, je bilo poseljeno že v pradavnini, a te spomine lahko odstirajo le arheologi. Podobe iz bližnje preteklosti pa lahko izbrskamo tudi sami. Zato vas pozivamo, da prebrskate škatle s starimi fotografijami, se pogovorite s svojimi starejšimi sorodniki, sosedi in znanci, in pomagati ohraniti spomin na te kraje.

Ujeti foto trenutki

Avtorica: Milena Parteli

Fotografije Milene Parteli ste verjetno že zasledili. Če ne na spletu, kjer si lahko dnevno spočijemo oči in dušo na njenih prekrasnih posnetkih, pa na plakatih velikih formatov v javni galeriji na Krakovskem nasipu ob Ljubljani. Je ljubiteljska fotografinja, ki je navdušenje in navdih za svoje delo našla prav v naši četrtni skupnosti.

Sem upokojenka že dobrih deset let, poleg domačih opravkov in vrta pa zelo rada hodim v naravo s fotoaparatom, kjer želim ovekovečiti tudi tiste vsakdanjosti, ki jih običajni fotografi ne lovijo.

Že v osnovni šoli sem bila v fotokrožku, pa je bilo to med gimnazijo in študijem malo pozabljeno, ponovno sem začela fotografirati, ko sem že imela otroke. V zadnji službi, ko sem hodila na objekte fotografirat prostor, mi je sodelavka rekla: "Kako dobre fotografije vi naredite!". Začela sem bolj resno slikati pohode v naravo in tako se je zgodilo, da me je fotografija popolnoma zasvojila. Ob odhodu v pokoj sem odkrila Facebook, kjer sem lahko predstavila fotografije in tudi svoj pogled na svet, na naravo, na življenje tudi drugim ljudem. Že nekaj let sem članica TD Barje, ker je ravno Barje tisto, kjer sem našla nešteto motivov iz narave in sem jih lahko, tudi preko razstave, ki jo je v Ljubljani organiziralo TD Barje (za kar sem jim neskončno hvaležna), predstavila tudi širši množici, ki te čudovite enkratne pokrajine ne pozna.

Težko rečem, kaj naj bi bil moj največji uspeh. Zamenjala sem več služb in poklicev, lahko pa rečem, da sem vse opravljala z največjim

veseljem, vso odgovornostjo in iskrenostjo in še danes, kadar se srečam z bivšimi sodelavci, se imamo veliko za pogovoriti. Zelo sem pa tudi vesela, da sem s svojimi objavami na družbenih omrežjih "okužila" precej ljudi, da so začeli opazovati in zahajati v naravo bolj čuječe in z večjim spoštovanjem.

Naša ČS je resnično zelo pestra. Že zjutraj se lahko odpraviš na Livado do

Ljubljance, ali pa do Mokarja in Iščice (zdaj, ko se obnavlja cesta in most, je obilo priložnosti za odkrivanje stranpoti), po cesti Ob Železnici pa kar s kolesom direktno na Barje. Potem je tu Golovec, jaz najraje začnem pri bajerjih in potem me že katera od poti zvabi navzgor, vsaj do Mazovnika.

Zelo zanimiva ČS, in letos, ko sem fotografirala dogodke na Dnevu ČS, sem ugotovila, kaj vse imamo! Od

domačega medu, sadjarjev, ki pridejo tudi obrezati drevesa, do različnih društev za starejše, za upokojence in otroke ter tudi za tiste s posebnimi potrebami.

Zdaj, ko je končno urejena naša lžanska cesta, so ob njej zelo lepi sprehodi, bodisi peš ali s kolesom. Morda ne bi bilo odveč, ko bi na določenih kotičkih, morda na križiščih, postavili kakšen koš za smeti, da jih ne bi šolarji, ki hodijo z avtobusa do šole, metali po naših vrtovih.

Jaz sem pristaš čuječnega obiskovanja narave. Najbolj me moti, kadar se Golovec napolni z otroki, ki z res pretiranim kričanjem motijo tisto najlepše, kar nam narava nudi: mir in spokoj. In tudi živali, ki tam živijo, bi bile vesele bolj mirnih obiskov. Mislim, da bi morali predvsem pedagogi otrokom bolj predstaviti smisel in namen gozdne pedagogike, ki jo imamo tudi na Golovcu.

Kot sem že omenila, sem dejavna predvsem na FB, kjer v šali rečem, da imam z objavami skoraj redne "razstave" oziroma fotoreportaže mojih pohodov, opremljene s tekstom, ki izraža tudi moj odnos do življenja.

Nepozabna pustolovščina na otoku Martinik

Avtor: Rok Dejak, dijak, nekdanji učenec 9.a

V sklopu programa Erasmus+ so se učenci razreda 9.a, ki so danes že srednješolci, spomladi podali na nepozabno pustolovščino. Obiskali so Martinik, čudovit otok v Karibih, ki ponuja edinstveno mešanico francoske kulture in tropskega okolja. Taki izleti so edinstvena priložnost za raziskovanje novega okolja in ljudi. Njihova potovanja in doživetja so nedvomno postala pomemben del šolskih spominov, ki jih bodo še dolgo nosili s seboj. Nekaj pa so jih zapisali tudi za nas.

V zadnjih letih je projekt Erasmus + postal sinonim za mednarodno sodelovanje in izmenjavo izkušenj med šolami po vsej Evropi. Osredotočen na izboljšanje kakovosti izobraževanja, spodbujanje inovativnosti ter krepitev medkulturnega razumevanja, projekt omogoča šolam, učiteljem in učencem edinstvene priložnosti za raziskovanje sveta onkraj svojih domačih meja.

Ena izmed takšnih nepozabnih izkušenj je nedvomno potovanje 9.a razreda Osnovne šole Oskarja Kovačiča na otok Martinik, ki je bila rezultat prizadevanj in sodelovanja v projektu Erasmus +. Toda potovanje ne bi bilo tako nepozabno brez pomoči in izkušenj Tomija Martinjaka in učiteljev Anuše Mihelič in Darijana Trojarja, ki so bili ključni pri izvedbi.

Priprave na to čudovito potovanje so se začele že leto prej. Devetošolci so se redno srečevali enkrat na teden, kjer so pod budnim vodstvom Tomija pripravili vse, kar je bilo potrebno za uspešno in varno potovanje na otok Martinik.

Pomemben del priprav je bil tudi sestanek samega načrta potovanja. Naloge so bile jasno razdeljene, vsak udeleženec je vedel, kaj pričakovati in kaj je njegova vloga v celotni izkušnji. Tomi Martinjak, izkušen vodnik, je bil ključen pri tem koraku. S svojimi bogatimi izkušnjami je znal usmeriti nas učence in nas naučiti, kako se orientirati na poti do otoka.

Nekaj ur na sestanku je bilo namenjenih učenju osnov orientacije, iskanju pravih metrojev in navigacije po Parizu, ki je bila naša vmesna destinacija izleta. Vsak učenec je moral osvojiti veščine, ki so bile potrebne za varno in

uspešno potovanje. Tomi je s svojim strokovnim znanjem in strpnim pristopom poskrbel, da smo se učenci počutili samozavestno in pripravljeni na izziv, ki nas je čakal.

Potovanje se je začelo na glavni ljubljanski železniški postaji, kjer smo se z vlakom odpeljali do Pariza. To je bila

naša prva destinacija, saj smo nato z letalom iz Pariza leteli na Martinik. Seveda pa smo si pred vzletom letala pogledali glavne znamenitosti mesta.

Po prihodu na otok smo se odpeljali do svojega bivališča, kjer so nas domačini pogostili s tradicionalnimi dobrotami. Po namestitvi prtljage smo se imeli čas spočiti v šotorih, kjer smo tudi spali. Program je vključeval tudi ogled glavnega mesta otoka in spoznavanje kulture ter načina dela domačinov.

Med potovanjem smo se učenci povezali z vrstniki iz Martinika, čeprav smo učenci iz Slovenije kmalu ugotovili, da imajo Martiničani težave s poznavanjem angleščine. Kljub temu smo se naučili veliko o lokalni kulturi in načinu življenja. Posebno doživetje je bil skupni pohod na najvišjo točko otoka, vulkan na nadmorski višini 1300 m. Slovenci smo kmalu opazili svojo vzdržljivost, saj so se Martiničani že na prvi tretjini obrnili in odšli nazaj. Učenci 9.a smo se po vzponu na vrh spustili čez džunglo, kjer smo videli mnogo zanimivih stvari, med drugim prave tarantele, drevesa avokada in pasijonke.

Seveda tudi kopanja ni manjkalo, veliko smo se kopali v morju, ki ima okoli 30 stopinj Celzija, a za domačine je bila voda premrzla. Kopali so se zelo redko. Čakal nas je tudi tečaj surfanja na valovih. Skupaj pa smo organizirali medkulturni večer, kjer smo Slovenci svojo značilno hrano prineseno s seboj predstavili njim, oni pa so nam predstavili njihovo.

Na poti domov smo se v Parizu ustavili v znanem muzeju Louvre. Iz Pariza pa nas je potem še čakala 17-urna vožnja z avtobusom do Ljubljane.

Potovanje na otok Martinik je bilo za nas devetošolce Osnovne šole Oskarja Kovačiča veliko več kot le turistična izkušnja. To je bila izjemna priložnost za osebno in intelektualno rast, za krepitev medsebojnih vezi ter za pridobivanje neprecenljivih izkušenj, ki bodo obogatile naše življenje in oblikovale našo prihodnost. V veliki meri je bil za to nepozabno potovanje zaslužen Tomi Martinjak, ki je s svojim znanjem, izkušnjami in predanostjo pomagal uresničiti naše sanje in ustvariti nepozabne spomine.

Okusi Rudniške četrti

Lokalne jedi niso le hrana. So zgodbe, tradicije in kultura.

Zato si želimo, da bi tudi v naši četrti skupnosti ustvarili čim več kulinarčnih zgodb, sladkih, slanih, slastnih. Kulinarčnih zgodb, ki temeljijo na lokalnih sestavinah ali ponazarjajo naravne in kulturne značilnosti Četrtna skupnosti Rudnik.

Z natečajem bi radi spodbudili lokalne prebivalce, da ustvarimo pisan šopek jedi, ki spominjajo na domače okolje, na Barje, Rudnik, Rakovnik, na Četrtno skupnost Rudnik. **Natečaj pripravljamo v sodelovanju z Biotehniškim izobraževalnim centrom Ljubljana. Natečaj poteka do 31. januarja 2025.** Objavljen je na spletnih straneh www.rudniskacetrtnika.com in www.bic-lj.si

Podrobni pogoji sodelovanja so objavljeni na spletni strani www.rudniskacetrtnika.si, na kratko pa jih povzemamo na koncu članka.

Ste se že odločili, da boste sodelovali na natečaju za lokalno jed Okusi Rudniške četrti? Odlično!

Se še niste odločili, ker nimate pojma, kaj bi sploh naredili, čeprav uživate v kuhanju? Nič hudega, morda najdete tu idejo!

Da vam bo lažje začeti, vam pomagamo z nekaj namigi. Verjamemo, da smo še marsikaj spregledali, izpustili ali preprosto ne vemo. Zato, ko hodite po lokalnem okolju, glejte okoli sebe in sprašujte ter si zamislite, kako lokalno okolje spraviti na krožnik. No, ne čisto zares, ampak prav zanimivo se bo posladkati z Golovcem ali Barjem ...

Za inspiracijo vam je lahko Barjanska šotna rezina, recept

barjanskih babic, ki smo ga objavili v glasilu Rudniška četrtinka 2/2023.

Za ostale ideje pa nekaj predlogov:

Lokalne sestavine in pridelki

jabolka, orehi, fižol, hruške, borovnice, gobe, zelje, mleko, ribe, konoplja, lan, laneno seme, med, lipa, meta, bezeg, šetraj, cvetovi ameriškega slamnika, koruza, kamilica, preslica, rogovilček, tolščak, kopriva, regačica, črna detelja, divji luk, regrad, vodna kreša, pehtran, ješprenj, konopljino olje, olje oljne ogrščice, orehovo olje

Naravne in kulturne značilnosti

Barje, šota, šotne plasti, barjanske rastline, Botanični vrt, Golovec, gozd,

gozdno rastje, Ljubljana, voda, barjanske arheološke značilnosti in najdbe (kolišča, drevak, kolo, piščal ...),

Živali: kosec, škurh, okarček, žaba, rak (opozarjamo, da naj bodo živali kot inspiracija za oblikovanje ali poimenovanje jedi, ne kot sestavina)

Še več idej pa smo prepričani, da znate tudi sami poiskati na spletu!

Pričakujemo, da bomo drugo leto v našem glasilu lahko predstavili zmagovalno jed in nadaljevali z izborom, da ustvarimo pisan izbor naših, lokalnih jedi!

Natečaj za lokalno jed Četrtna skupnosti Rudnik

OKUSI RUDNIŠKE ČETRTRI

Lokalne jedi niso le hrana.
So zgodbe, tradicije, kultura.

**KUHAJ Z NAMI,
SODELUJ NA NATEČAJU!**

Četrtna skupnost Rudnik
Mestna občina Ljubljana

BIC

Osnovni pogoji sodelovanja

- Naloga prijavljenih je priprava avtorskega recepta za lokalno jed na natečaju Okus Rudniške četrti. Prijavijo se lahko prebivalci Četrtna skupnosti Rudnik ali tisti, ki so prek lokalnega društva, šole, vrtca, drugih zavodov, organizacije ali na kakršenkoli način povezani s ČS Rudnik.
- Vsak tekmovalec se lahko prijavi le z eno jedjo.
- Prijavljene recepture morajo biti avtorsko delo prijavitelja.
- Jed naj vsebuje lokalne sestavine in/ali naj bodo pri izgledu upoštewane naravne, kulturne in druge značilnosti ČS Rudnik
- Tekmovalci lahko pripravijo slano ali sladko jed. Receptura naj bo napisana za 4 osebe.
- Prijavite se na podlagi prijavnice ali nam pišete na mol.rudnik@ljubljana.si in se dogovorite za prijavo in dobite dodatne informacije
- Strokovna komisija je sestavljena s sedmih članov, strokovnjakov s področja gostinstva, turizma, etnologije ter predstavnikov Četrtna skupnosti Rudnik in Turizma Ljubljana.
- Strokovna komisija bo izbrala 8 finalistov. O odločitvi bo obvestila vse sodelujoče. Izbrane kandidate bo po naključnem vrstnem redu povabila na zaključni dogodek.
- Zmagovalka oz. zmagovalec natečaja za lokalno jed Okusi Rudniške četrti bo prejel diplomu, priznanje za kulinarčno ustvarjalnost, medaljo in prehodni pokal, na katerem bo njegovo ime.
- Zmagovalka oz. zmagovalec natečaja in recept bosta predstavljena v glasilu Rudniška četrtna.

PRAZNIČNI 2024

CREATORS' & ARTISTS' FAIR

USTVARJALNI**V R T**SEJEM USTVARJALCEV
IN UMETNIKOV**Botanični vrt**

Ljubljana Botanic gardens

Ljubljana, Ižanska c. 15

SOBOTA,**SATURDAY,****30.11, 7.12., 14.12., 21.12.****11H - 16H****11 AM - 4 PM**

www.botanicni-vrt.si

www.poligilda.si

NINA SPREITZER

- rokometašica

Avtor: KJŠ

Foto: Osebni arhiv

Z uspešno domačo in mednarodno zgodovino je RK Krim Mercator sinonim za uspeh ženskega rokometna v Sloveniji in v Ljubljani. Čeprav klub že nekaj časa deluje na drugem koncu Ljubljane, klub, ki je nastal in zrasel pri nas, ohranja tradicijo mladinskih programov in podpore rokometa na Krimu, v naši četrtni skupnosti. Na kratko smo med dvema tekmama ujeli Nino (Žabjek) Spreitzer, ne le Krimovko, tudi reprezentantko oziroma olimpijko.

Kdo ste, kaj počnete?

Sem profesionalna rokometašica. Sem članica RK Krim Mercator in slovenske reprezentance, s katero sem nastopila na dveh evropskih in dveh svetovnih prvenstvih ter na olimpijskih igrah.

Kaj je vaš največji uspeh?

Moj največji dosežek je igranje na Olimpijskih igrah 2024.

Kje v naši ČS ustvarjate?

Sem Rudničanka, Krimovka. Z rokometom sem se začela ukvarjati v drugem razredu osnovne šole. Kot majhni deklici je bilo meni in mojim staršem pomembno, da sem se ukvarjala s športom v bližini doma. Da je bilo blizu doma oziroma na lokaciji, kamor sem lahko varno, tudi brez spremstva hodila sama. Zato sem začela obiskovati roket kot krožek na OŠ Oskarja Kovačiča.

Kako je okolica, v kateri živite, vplivala na vas, vaše delo?

Za ČS Rudnik bi rekla, da se vsako leto bolj razvija, vsako leto je tu več možnosti - za šport, rekreacijo, delo in za preživljanje prostega časa. Meni osebno je zelo všeč tu, ker je res veliko športnih površin, ki jih lahko izrabimo.

Imamo športno dvorano Krim na Galjevici za športnike, Golovec in PST sta odlični poligon za sprehode, za tek in tudi za trening, za gibanje na prostem pa je v okolici še veliko primernih površin. Všeč mi je, ker je dobra povezava do samega centra mesta Ljubljane, ki je ravno prav blizu, da gremo lahko tudi peš ali s kolesom in ravno prav daleč, da je odmaknjen od pravega mestnega vrveža. Všeč mi je tudi, da je v naši bližini tako veliko nakupovalno središče.

Kako se počutite v naši ČS in kaj so največje prednosti dela in življenja v naši ČS?

Če sem rekla, da sem Krimovka, bo moj odgovor pričakovan. Najlepše spomine imam na same treninge in tekme v športni dvorani Krim. Na Galjevici sem preživela svoja otroška leta in uživala v druženju ob rokometu; to je bil moj prosti čas in moj hobi. Dokler ni postalo delo, ki ga imam zelo rada. Še danes, ko vstopim v dvorano Krim, imam občutek, kot da sem prišla domov.

Bi s sokrajanji oziroma krajanji podelili kak nasvet?

Ob tej priložnosti bi povabila mlajše deklice, da se preizkusijo na treningih

rokometa. Mislim, da sam šport otrokom prinese veliko discipline, vztrajnosti, prilagajanja in še marsikaj. A najbolj pomembno, prinese veliko prijateljev, ki ne ostanejo le znanci, temveč prijatelji za vedno. Zato vabljeni k nam v RK Krim Mercator, www.junior.rkkrim.com, da postanete del nove generacije Krimovk!

Skrb za okolje

Avtorica: Alojzija Sterle, TD Barje

Turistično društvo Barje že dve desetletji organizira in izvaja čistilno akcijo na področju Barja v okviru akcije »Za lepšo Ljubljano«. Pri tem društvo sodeluje s Turizmom Ljubljana in Četrtno skupnostjo Rudnik. Letošnja akcija je potekala v marcu. Ugotovitve so spodbudne, smeti je vedno manj. Zato poskrbimo, da bodo imeli naslednjo pomlad čistilci še manj dela.

Čistilne akcije se je udeležilo 86 registriranih udeležencev (zaradi zavarovanja za primer nesreče) in več kot 30 takšnih, ki se niso želeli registrirati in so se čiščenju pridružili kar na terenu. Pridružili so se nam tudi predstavniki Četrtna skupnosti Rudnik, člani in članice Kulturno prosvetnega društva Barje, Športnega društva Barje in ZZBV NOB ter zelo učinkovita skupina gasilcev PGD Barje.

Vreče smo dobili pri JP Snaga, na lastne stroške pa smo nabavili še kvalitetne zaščitne rokavice, kovinske prijemale in odsevne jopiče, da smo udeležencem zagotovili večjo varnost pri rokovanju z vsakovrstnimi odpadki. Vsi registrirani udeleženci so bili na dan, ko je potekala akcija, nezgodno zavarovani pri zavarovalnici za primer morebitnih nezgod oziroma poškodb.

Očistili smo vsa onesnažena območja, in sicer ob Ižanski in Peruzzijski cesti, območje Lahove poti, Uršičevega štradona, Mihovega štradona, območja Črne vasi in Lip, območja Rebekovega in Brglezovega štradona, območja Hauptmance in Dolgi breg, območja Črne poti in Kozlerjeve gošče in tudi okolico vseh turistično zanimivih lokacij našega Barja. Očistili smo tudi okolico in dvorišče bivše šole Barje na Ižanski cesti 303, kjer nastaja zametek bodočega družbenega Centra Barje, kjer je sedanji in bo tudi bodoči sedež vseh domicilnih barjanskih društev.

Zbrano je bilo za enajst avtomobilskih prikolic smeti in odpadkov (okoli 2400 kg oziroma 15 m³), ki so jih iz dveh zbirnih centrov odpeljali s tovornjaki delavci JP Snaga še isti dan.

Na osnovi analize v društvu ugotavljamo, da je naše Barje vsako leto bolj čisto in da se je odnos krajanov in obiskovalcev Barja do varovanja okolja zelo izboljšal. Razveseljiva je tudi informacija, da med izvajanjem akcije med udeleženci ni bilo nobene poškodbe.

Positivna ugotovitev je tudi ta, da se vsako leto akcije udeleži vse več mladih družin iz širšega mestnega okolja, ki smo jih organizatorji zelo veseli, saj nam dokazujejo, da lepo Barje ni le naša »barjanska« želja po lepem okolju, ampak tudi želja velikega števila meščanov Ljubljane. Vse več je meščanov, ki se na različne načine sproščajo v tem lepem in posebnem delu Ljubljane. Številni obiskovalci odkrivajo lepote barjanske pokrajine na sprehodih, kolesarjenju, razglednih točkah, opazovanju posebnih rastlinskih vrst in živali in vse to je mogoče le pet kilometrov iz centra glavnega mesta.

Udeleženci so ob zaključku akcije spontano zaploskali ob omembi, da je našo akcijo omogočil Turizem Ljubljana in tudi Četrtna skupnost Rudnik. Pogostitev in še posebej razdelitev spominskih majic z napisom »Ljubljana je najlepše mesto« je bila višek družabnega

dogodka ob zaključku akcije. Razšli smo se dobre volje ter z obljubo, da se drugo leto dobimo na Čistilni akciji TD Barje 2025.

Še enkrat se v imenu udeležencev, članov in članic Turističnega društva Barje in v svojem imenu prisrčno zahvaljujem za odlično sodelovanje vsem v Turizem Ljubljana in Četrtni skupnosti Rudnik.

Plogging

TD Barje se je aktivno vključilo v promocijo koncepta plogging. Gre za aktivnost, ki izvira iz Švedske, a bi jo želeli prenesti tudi v naše okolje. Plogging pomeni, da med aktivnostmi v naravi pobiramo odpadke.

Ko gremo na sprehod, pohod ali tek, mimogrede pobereмо še nekaj odpadkov, ki ležijo v naravi in jih nato odložimo v zabojnik za odpadke.

Torej, ko gremo na Barje, vzemimo s seboj vrečko in z malo truda a veliko dobre volje pobereмо nekaj smeti, ki jih opazimo ob poti. Naredimo nekaj dobrega za naravo, ki nam bo hvaležna.

Upamo, da bodo lastniki kužkov, ki jih sprehajajo po Barju, vsi s seboj imeli vsaj vrečke za kakce svojih ljubljencev. Kmetje vam bodo hvaležni.

Osamljenost – spremljevalka sodobnega časa

Avtorica: Aliana Moscatello

Osamljenost je ena izmed zelo razširjenih težav sodobnega časa, značilna je za vse tehnološko razvite družbe, kamor seveda spada tudi Slovenija.

V obdobju pred 2. svetovno vojno je večina prebivalstva živela znotraj družine. Te so skrbele za svoje bolne in ostarele svojce. »Moja soba« je bila redke privilegije premožnih, povprečen prebivalec je imel malo možnosti za zasebnost, saj si je stanovanje pogosto delilo več oseb.

Zato v preteklosti človeštvo ni poznalo izziva, kako se spopadati s pojavom osamljenosti.

Sodobno življenje ne prinaša osamljenosti le starostnikom, so pa generacije starejših tej težavi najbolj izpostavljene. Otroci se odselijo, gredo »na svoje«, partner/partnerka premine in tako se posameznik znajde sam v stanovanju ali celo v veliki hiši.

O osamljenosti je težko spregovoriti, to postaja nekakšna nova tabu tema. Starostniki otrokom pogosto ne želijo potožiti, da so osamljeni, saj mladih nočejo bremeniti s svojimi težavami in stiskami. Sorodnikom, sosedom in prijateljem je neprijetno spregovoriti o osamljenosti, saj le ta pomeni, da nam ne gre dobro, da smo sami, ker s svojim življenjem ne znamo dobro in uspešno upravljati.

Vse skupaj se je resno poslabšalo v obdobju covida – ljudje smo se zaprli v svoje domove. Žal so mnogi ostali izolirani tudi ko to ni več bilo potrebno. Zapiranje v lastne domove pa žal ne botruje le pretekla izkušnja s pandemijo, ampak tudi naraščajoča stopnja vlomov in ropov v stanovanja.

Seveda je mogoče, da na naša vrata potrka zlikovec. Na srečo pa večina ljudi nima slabih namenov. Vredno je pogledati skozi okno ali kukalo, mogoče je pri nas potrkala prijazna soseda, ki nam prinaša svoje pecivo ali novi sosedje, ki se želijo le predstaviti.

V sodelovanju z Rdečim križem Slovenije se v naši četrtini skupnosti trudimo za povezovanje. Radi se bi približali sokrajanom, ki so mogoče osamljeni ali potrebujejo poleg družbe še drugačno pomoč.

Namesto strahu in negotovosti želimo odpreti vrata dobrim sosedskim odnosom in medsebojni pomoči. Povabljeni ste, da nam pri tem pridete nasproti.

Da je osamljenost pogost pojav, potrjujejo tudi zasedene linije za pogovor in pomoč. Vendar se splača poskusiti večkrat, saj boste priklicali usposobljeno prostovoljko ali prostovoljca, ki klicatelju prisluhne.

Telefonske številke za klic v stiski:

- **05 720 17 20**, društvo Sopotnik
- **116, 123**, društvi Samarijan in Sopotnik (brezplačna telefonska številka)
- **01 620 72 98** ali **041 871 589** Rdeči križ Slovenije, OZ Ljubljana

Ker je ustvarjanje cenejše od terapije

Avtor: Poligilda, društvo ustvarjalcev

Ste kdaj sedeli s 15 – 20 osebami v istem prostoru in po pol ure ugotovili, da sedite v čisti tišini, samo s svojimi mislimi in ustvarjanjem? Če niste, pridite na naše delavnice in boste to doživeli. Pregovorno klepetave ženske so pri ustvarjanju popolnoma drugačne.

Čeprav si včasih nočemo priznati, je ustvarjalnost lahko marsikdaj tudi izhod iz notranje stiske, pogosto je terapevtska in ljudem pomaga ohraniti dobro počutje. V tem smislu od terapije ni samo cenejše, ampak pogosto tudi globlje in bolj osebno. Kar seveda ne pomeni, da včasih preprosto potrebujemo oboje.

Društveni slogan smo izbrale, ko smo spoznale, da udeleženske naših delavnic od nas odhajajo vesele, zadovoljne in sproščene. Poleg tega, da so naredile izdelek, za katerega so sprva mislile, da ga ne bodo zmogle narediti, so preživele umirjen čas, brez

hitenja, brez telefonov, nemalokrat pa so v pogovoru na sami delavnici nehote rešile kakšen svoj problem.

Za ČS Rudnik brezplačno izvajamo delavnice že dolgo, v lanskem in letošnjem letu pa je obisk presegel vsa pričakovanja. Vedno večji obisk opažamo tudi pri ostalih ustvarjalnih delavnicah in dogodkih, kar za nas pomeni, da so začeli odrasli ugotavljati, da ustvarjanje preprosto potrebujejo tudi oni, ne le otroci. Če še niste bili pri nas na nobeni delavnici ali dogodku, vam pred prazničnimi dnevi podajamo predlog za izdelavo simboličnega darila, ki bo prejemniku veliko pomenilo, ker

se bo zavedal, da ste ga naredili sami in da ste med izdelavo mislili nanj, zato se z na hitro kupljenimi darili pravzaprav ne more primerjati.

Risanje ali slikanje na kamne je trenutno eno najbolj popularnih ustvarjanj, saj je preprosto in ne potrebuje veliko znanja. Na kratko vam dajemo nekaj napotkov, kako se lahko lotite barvanja kamnov doma, in nekaj idej, kako izdelati simbolično darilo za prijatelje, znance ali neznance. Da, tudi za neznance, saj lahko poslikani kamen pustite kot presenečenje za naključnega mimoidočega ob sprehajalni poti, na plaži ali kje drugje.

Potrebuješ:

kamne, akrilne barve v tubi ali akrilne flomastre, čopič, zobotrebek, ražnjič-palčko, pletilko ali orodje s kroglico za risanje detajlov.

Kratek napotek za risanje:

Na sprehodu ali na vrtu izberi najlepše kamne. Kamne dobro operi. Po potrebi jih pobarvaj z belo pokrovno ali temeljno barvo. Izberi zelene motive in jih naslikaj. Če boš na koncu dodal nekaj tanjših črnih obrob, bo slika lepša. Če rišeš z dobro akrilno barvo, kamnov ni treba lakirati, če uporabljaš druge barve (npr. tempere), je lakiranje kamna obvezno zaradi obstojnosti.

Vabljeni na delavnice, na ustvarjalno terapijo: www.poligilda.si

Zimsko branje

V Knjižnici Rudnik smo vam za prihajajoče mrzle dni pripravili seznam zgodb, za katere upamo, da vam bodo dobro dele, kot skodelica toplega čaja.

Vabljeni k branju.

Jessie Burton:
Miniaturistka

Emma Donoghue:
Soba

Naomi Novik:
Izruvana

Desa Muck:
Panika

Orhan Pamuk:
Sneg

Boris Leonidovič Pasternak:
Doktor Živago

Walter Tevis:
Damen Gambit

Michelle Paver:
Brat volk

Charlotte Bronte:
Violetta

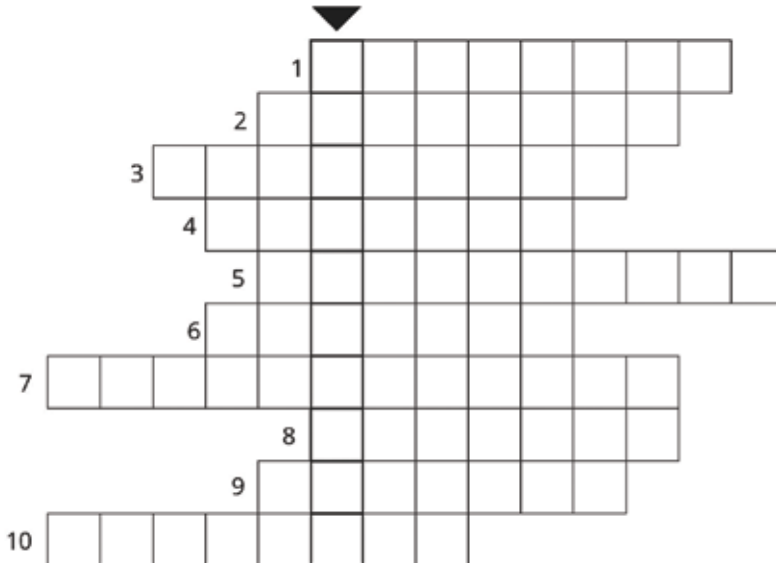
Anthony Doerr:
Vsa ta nevidna svetloba

Josie Silver:
Nekega decembrskega dne

Charles Dickens:
Božična pesem v prozi

KRIŽANKA

bonboni in drobna darila, ki jih v tem času zbiramo ter v prazničnem decembru delimo med krajanji ČS Rudnik

1. dejavnost, kjer med aktivnostjo v naravi ob tem tudi pobiramo smeti
2. program, ki med drugim nudi mladim pridobivanje mednarodnih izkušenj
3. ustvarjalno društvo v naši ČS, ki vas vabi k skupnemu ustvarjanju
4. društvo, ki je v čistilni akciji v marcu združilo več kot 100 udeležencev pri pobiranju odpadkov v naši ČS
5. pod sloganom "Lepo dejanje najlepše mesto najde" ste vabljeni, da podarite tudi ...
6. potok v naši ČS, katerega ime nakazuje, da bi lahko ob njem nekoč stal mlin
7. po njej poteka vsakoletni septembrski pohod ob Dnevu četrtnske skupnosti Rudnik
8. pot, cesta na Ljubljanskem barju z jarkoma na obeh straneh in navadno drevoredom
9. na Barju živeč metulj, prepoznaven po vzorcu očes oziroma "okah" na spodnji strani kril
10. divja rastlina z belim klobučastim cvetom, primerna tudi za uporabo pri kuhanju

*Vrtec Galjevica,
OŠ Oskarja Kovačiča
in ČS Rudnik vabijo*

Prihaja praznični čas

do 21. 11.

zbiranje priboljškov v Vrtcu Galjevica in OŠ Oskarja Kovačiča

27. - 29. 11.

*Delitev priboljškov v ČS Rudnik
(od 8h do 15h, v sredo do 17h)*

12. 12.

Praznični december

15.00

Bazar izdelkov v parku pred enoto Galjevica

17.45 - 18.45

*Gledališka predstava za otroke, obisk Vile Galje,
plesno rajanje in obdarovanje otrok*

